

Srijeda,
27. ožujka 2002.

Hrvatske ili
(Federacija)

i i drugih
članka 12.

moć, koju
e zatražila
e okolnost
ena služba
htjevu.

na služba
olnosti a
a prihvati
postupa u

ti, sloboda
razlozima

i skladu s
karakter,
rvatskoj i
ederacija
odaci su
i se štititi
snazi na
ja prima

ma kada
je radnje
i onome
i kojem
odatke.
ne ovim
odručju
jihovog
pisanu
Takvo
pro

idskim,
knadno
ba koja
hovom

ranaka
ia, kao
itaciju

svoje
ivnim
ovim
ljesu
bni u
ojem

že to
ima

i na
sim

SLUŽBENI GLASNIK BIH MEĐUNARODNI UGOVORI

Broj 3
Stranica 73

troškova isplaćenih svjedocima, naknada isplaćenih vještacima, te troškova prevoditelja, koji nisu državni službenici.

IV - ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Zajedničko povjerenstvo

1. Radi provedbe ovog ugovora, osniva se Zajedničko povjerenstvo, koje se sastoji od predstavnika nadležnih ministarstava ugovornih stranaka i carinskih službi iz članka I.točke b).
2. Zajedničko povjerenstvo sastajati će se prema potrebi, a najmanje jednom godišnje, i to naizmjenično kod jedne ili druge ugovorne stranke. Svaka od ugovornih stranaka može zahtijevati održavanje sastanka. Zajedničko povjerenstvo postupati će na temelju konzensusa.
3. Zajedničko povjerenstvo vodi brigu o ispravnom provođenju ovog ugovora i pitanjima koja proizlaze iz njegove primjene. Osnovni zadaci Zajedničkog povjerenstva su slijedeći:
 - a) praćenje napretka carinske suradnje u skladu sa ovim ugovorom;
 - b) razmjena mišljenja o pitanjima od obostranog interesa u svezi sa carinskom suradnjom;
 - c) predlaganje rješenja u svrhu pomoći pri postizanju ciljeva koji su navedeni u ovom ugovoru.
4. Zajedničko povjerenstvo donosi Poslovnik o svom radu.

Članak 16.

Provredba

1. Provredba ovog ugovora povjerenja je carinskim službama iz članka I. točke b). Carinske službe će se dogovoriti o načinima provedbe Ugovora.
2. Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine pomaže Carinskoj upravi Republike Hrvatske u slučaju kada nije jasno kojoj od Carinskih uprava u određenom entitetu treba proslijediti zahtjev.
3. Carinske službe nastojat će suglasno rješiti svaki problem ili sumnju nastalu u tumačenju ili primjeni ovog ugovora.

Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 1-02-01-51/02
5. veljače 2002. godine
Sarajevo

24

Na temelju članka V. točka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 123. sjednici održanoj 5. veljače 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE REPUBLIKE ITALIJE O POTICANJU I ZAŠTITI INVESTICIJA

Članak 1.

Ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Italije o poticanju i zaštiti investicija potpisani u Ankoni, 19. svibnja 2000. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom, talijanskom i engleskom jeziku, po dobivenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na temelju Odluke PS BiH broj 2/02 od 17. siječnja 2002. godine.

Članak 2.

kapitala investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane;

i

svijesne da će spremnost na poticanje i uzajamna zaštita ovih investicija na bazi međunarodnih Sporazuma doprinijeti stimuliranju poslovne inicijative i povećanje prosperiteta obje Ugovorne strane;

Sporazum jele su se kako slijedi

Tekst Sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE REPUBLIKE ITALIJE O POTICANJU I ZAŠTITI INVESTICIJA

Bosna i Hercegovina i Vlada Republike Italije, (u dalnjem tekstu: Ugovorne strane),

U želji da stvore povoljne uvjete za bolju gospodarsku suradnju između dvije države, a posebice u pogledu investiranja

Članak 1.
Definicije

U svrhe ovoga sporazuma:

1. Termin "Investicija" znači bilo koju vrstu sredstava koje investira prije ili nakon stupanja na snagu ovog sporazuma fizičko ili pravno lice jedne Ugovorne strane sukladno zakonima i propisima te Strane, bez obzira na odabranu pravnu formu, kao i pravni okvir.

2. Investicije koje su izvršene prije stupanja na snagu ovog sporazuma bit će zaštićene u statusu u kojem se nalaze na datum njegovog stupanja na snagu.

3. Ovaj sporazum se neće primjenjivati na bilo koji spor ili bilo koji zahtjev koji se odnose na investicije izvršene prije datuma stupanja na snagu ovog sporazuma.

4. Bez ograničenja općeg iz naprijed navedenog, termin "investicija" obuhvata posebice, mada ne isključivo:

- a) pokretnu i nepokretnu imovinu, kao i druga vlasnička prava *in rem*, uključujući stvarna prava na garanciju na imovinu treće strane, do mjere do koje ona mogu biti investirana;
- b) vlasništvo nad dionicama, obveznicama, akcijama ili bilo kojim drugim kreditnim instrumentima i vrijednosnim papirima uopće;
- c) kredite za sume novca ili bilo kakva prava na usluge koja imaju gospodarsku vrijednost vezano za investicije, kao i reinvestirane dohotke i dobit od kapitala;
- d) autorska prava, komercijalne zaštitne znakove, patente, industrijski dizajn i druga intelektualna i industrijska imovinska prava, know-how, trgovачke tajne, trgovачka imena i goodwill;
- e) sva imovinska prava koja pripadaju po zakonu, ugovoru ili na temelju licence ili dozvole koja se odobrava sukladno domaćoj legislativi Ugovornih strana, uključujući pravo na istraživanje, izvlačenje ili iskorištavanje prirodnih resursa;
- f) sva povećanja vrijednosti prvobitne investicije.

Ni jedna izmjena u formi investicije ne podrazumijeva promjenu karaktera njene prirode.

2. Termin "investitor" značiće svako fizičko ili pravno lice konstituirano i koje funkcioniра po propisima Ugovorne strane, koja investira na teritoriji druge Ugovorne strane, kao i pravna lica koja nisu konstituirana po zakonima jedne od Ugovornih strana ali su direktno ili indirektno pod kontrolom njenih državljanja.

Indirektna kontrola investicije znači stvarnu kontrolu, uspostavljenu nakon ispitivanja stvarnih okolnosti u svakoj situaciji. Pri svakom takvom ispitivanju, potrebno je razmotriti sve relevantne faktore, uključujući i investitorov:

- (a) finansijski interes, uključujući dionički interes u investiciji;
- (b) sposobnost ostvarivanja znatnog utjecaja nad upravljanjem investicijom; i
- (c) sposobnost ostvarivanja značajnog utjecaja u izboru članova upravnog odbora ili nekog drugog rukovodnog tijela.

Gdje postoji sumnja u pogledu toga da li investitor kontrolira, direktno ili indirektno investiciju, investitor koji tvrdi da ima takvu kontrolu obvezan je dokazati da takva kontrola postoji.

3. Termin "fizičko lice" znači svako fizičko lice koje ima državljanstvo Ugovorne strane sukladno njenim zakonima.
4. Termin "pravno lice" znači svako lice koje ima svoj glavni ured na teritoriji jedne od Ugovornih strana konstituiran i priznat s njene strane, a koji posluje sukladno njenim propisima kao što su javne institucije, korporacije, društva, fondacije i asocijacije, bez obzira na to da li je njihova sposobnost ograničena ili ne.

5. Termin "prihod" znači iznose koji se dobiju od investicije uključujući posebice profite ili kamate, dobiti po osnovu kamate, dobit od kapitala, dividende, rojalitete ili plaćanja za pomoć, tehničke usluge i drugo, kao i sva plaćanja u vrsti, kao što su, mada ne isključivo, sirovine, proizvodi, ili plodovi, stoka.
6. a) Termin "teritorija" u odnosu na Bosnu i Hercegovinu znači sru kopnenu teritoriju Bosne i Hercegovine, njenu teritorijalno more, morsko dno i podzemne zone kao i vazdušni prostor iznad njene teritorije.
- b) Termin "teritorija" u odnosu na Republiku Italiju znači, pored zona unutar kopnenih granica, "pomorske zone". Ove druge također obuhvataju morske površine i podmorje nad kojima Republika Italija ostvaruje suverenitet i svoja suverena prava ili jurisdikciju, sukladno međunarodnom pravu.
7. Izraz "Sporazum o investiciji" znači sporazum između Ugovorne strane i investitora druge Ugovorne strane vezan za investiciju.
8. "Nediskriminatorski tretman" znači tretman koji je jednak nacionalnom tretmanu ili tretmanu najpovlašćenije nacije.
9. "Pravo pristupa" znači pravo dozvole izvršenja investicije na teritoriji druge Ugovorne strane sukladno njenoj legislativi.

Članak 2.
Poticanje i unapređenje investicija

1. Obje Ugovorne strane poticat će investitore druge Ugovorne strane da investiraju na njihovoj teritoriji.
2. Investitori jedne Ugovorne strane imat će pravo pristupa investicijom aktivnostima, na teritoriji druge Ugovorne strane, koji nije manje povoljan od onog koji se odobrava prema članku 3.1.
3. Obje Ugovorne strane će u svako doba obezbjeđivati pravedan i fer tretman investicija za investitore druge Ugovorne strane. Obje Ugovorne strane obezbijedit će da upravljanje, održavanje, korišćenje, transformacija, uživanje ili ustupanje investicija izvršenih na njihovoj teritoriji od strane investitora druge Ugovorne strane, kao i kompanija i poduzeća u kojima su investicije izvršene, neće ni na koji način biti predmetom nepravednih ili diskriminatorskih mjeru.
4. Svaka Ugovorna strana stvorit će i održavati na svojoj teritoriji pravni okvir pogodan da se garantuje investitorima kontinuitet pravnog tretmana, koji uključuje suglasnost i povjerenje, sve preuzete obveze koje se odnose na svakog konkretnog investitora.
5. Ugovorna strana utvrdit će sa investitorima druge Ugovorne strane, koji su izvršili investiciju od državnog interesa na njihovoj teritoriji, sporazum o investiciji, kojim će se regulirati specifični pravni odnosi, koji se odnose na navedenu investiciju.
6. Niti jedna od Ugovornih strana neće postaviti uvjete koji se odnose na stvaranje, širenje ili nastavak investicija koje mogu podrazumijevati preduzimanje ili nametanje bilo kakvih obveza na izvoznu proizvodnju i koji određuju da se robe moraju nabaviti na domaćem tržištu ili pod sličnim uvjetima.
7. Svaka Ugovorna strana obezbijedit će efektivna sredstva koja potvrđuju zahtjeve i provođenje prava u odnosu na investicije i ovlašćenja koja proizilaze iz njih i sporazuma o investicijama.
8. Građani bilo koje Ugovorne strane ovlašćeni za rad na teritoriji druge Ugovorne strane u svezi sa investicijom prema ovom sporazumu, imat će pravo na adekvatne zakonske radne uvjete za izvršavanje njihovih profesionalnih aktivnosti.
9. Državljanima bilo koje Ugovorne strane dozvolit će se ulazak i ostanka na teritoriji druge Ugovorne strane u svrhu osnutka, razvoja, upravljanja ili davanja savjeta o funkcionisanju investicija za koje su oni, ili firma prve Strane koja ih zapošjava, izvršili ili su u tijeku vršenja značajnog iznosa kapitala ili drugih razloga.

vesticije
osnovu
čanja za
rsti, kao
plodovi,

nu znači
njen
ie kao i

u znači,
e zone".
odmorje
t i svoja
irodnom

izm
vezan

jednak
icije.
tice na
lativi.

govorne

pristupa
govorne
dobrava

ravedan
e strane.
održava-
e inves-
ra druge
ijima su
dmetom

teritoriji
ntinuit
enje, 2
ikretnog

govorne
resa na
egulirati
avedenu

koji se
je mogu
kakvih
se robe
vjetima.
tva koja
esticije i
ijama.
teritoriji
ia ovom
te uvjete

ulazak i
osnutka,
onisanju
koja ih
z iznosa

10. Kompanijama koje su pravno konstituirane prema važećim zakonima i propisima jedne Strane i koje su vlasništvo ili pod kontrolom druge Strane, bit će dozvoljeno da angažiraju najviše rukovodno osoblje po svom izboru, bez obzira na državljanstvo.

Članak 3.

Nacionalni tretman i klausula najpovlaštenije nacije

1. Svaka Ugovorna država u granicama njene vlastite teritorije, obezbijedit će investitorima druge Ugovorne strane za izvršene investicije kao i prihod koji rezultira iz nje, tretman koji ne smije biti manje povoljan od onog koji ona odobrava za izvršene investicije i prihod iz investicija vlastitim državljanima ili investitorima bilo kojih trećih zemalja.
2. Odredbe prvog stavka ovog članka će se također primjenjivati na sve aktivnosti u svezi sa investicijom.

U slučaju da se, na temelju zakonskih propisa jedne od Ugovornih strana ili na temelju važećih međunarodnih obveza ili onih koji će tek stupiti na snagu ubuduće u jednoj od Ugovornih strana, treba stvoriti pravni okvir prema kojem bi se investitorima druge Ugovorne strane odobrio povoljniji tretman od onoga koji je predviđen ovim sporazumom, tretman koji se odobrava investitorima ovih drugih strana primjenjivat će se na investitore odnosne Ugovorne strane također i za investicije koje još traju.

4. Odredbe pod toč. 1. i 2. ovog članka ne odnose se na prednosti i povlastice koje jedna od Ugovornih strana može odobriti investitorima trećih država na temelju njihovog članstva u Carinskoj ili Ekonomskoj uniji, Slobodnoj trgovinskoj zoni, potpisivanja regionalnog ili podregionalnog Sporazuma, međunarodnog multilateralnog gospodarskog Sporazuma ili Sporazuma potpisanih u cilju sprečavanja duplog oporezivanja ili olakšanja malograničnog prometa.

Članak 4.

Kompenzacija za štete i gubitke

Ukoliko investitori bilo koje Ugovorne strane pretrepe na investicijama na teritoriji druge Ugovorne strane štete i gubitke uslijed rata ili drugog oružanog sukoba, stanja nacionalne opasnosti, građanskih štrajkova ili drugih sličnih dogadaja, druga Ugovorna strana u kojoj je investicija izvršena odobrit će im adekvatnu kompenzaciju u pogledu ovih gubitaka ili šteta. Bez mira da li su gubici ili štete izazvani vladinim mjerama ili drugim uzrocima, plaćanje kompenzacije bit će slobodno prenosivo bez neopravdanog odgadanja. Dotičnim investitorima odobrat će se isti tretman kao i državljanima druge Ugovorne strane i u svakom slučaju, tretman koji nije manje povoljan od onoga koji se odobrava investitorima trećih država.

Članak 5.

Nacionalizacija ili eksproprijacija

1. Investicije na koje se odnosi ovaj sporazum neće biti predmet nikakvih diskriminatorskih mjera koje mogu ograničiti pravo vlasništva, posjedovanja, kontrole ili uživanja investicijama stalno ili privremeno, osim gdje je to posebice predviđeno postojecim državnim ili lokalnim zakonskim propisima i/ili propisima i odlukama donesenim od strane Suda ili Tribunala koji ima jurisdikciju nad njima.
2. Kao nacionalizacija ili eksproprijacija investitora jedne od Ugovornih strana, smatrat će se mјera ili nacionalizacija ili eksproprijacija dobara ili prava koji pripadaju kompaniji koja je pod kontrolom investitora, kao i oduzimanje od kompanije finansijskih sredstava ili drugih sredstava, stvarajući prepreke aktivnostima ili na drugi način bitno umanjuje vrijednost iste.
3. Ni jedna od Ugovornih strana neće poduzimati bilo kakve mјere kojima će lišiti, direktno ili indirektno državljane druge Ugovorne strane njihovih investicija, niti bilo kakve mјere koje imaju efekat jednak nacionalizaciji ili eksproprijaciji, osim za javne svrhe ili državni interes i u zamjenu za blagovremenu, potpunu i efektivnu kompenzaciju u razumnim rokovima

sukladno stavku 6. ovog članka i pod uvjetima da se ove mjere poduzimaju na nediskriminatorskom temelju i sukladno svim zakonskim propisima i procedurama.

4. Pravedna kompenzacija treba biti utvrđena na temelju stvarnih vrijednosti na međunarodnom tržištu neposredno prije momenta kada je odluka o nacionalizaciji ili eksproprijaciji postala javno poznata.

Kada se vrijednost ne može odmah utvrditi, kompenzacija će se odrediti sukladno međunarodnim općim priznatim kriterijima procjene, kao što je investiran kapital, deprecijacija, povrat kapitala, naknada vrijednosti i drugi relevantni faktori. Devizni kurs koji će se primjenjivati za bilo koju takvu kompenzaciju bit će onaj koji bude važio na dan neposredno prije momenta kada je nacionalizacija ili eksproprijacija postala javno poznata.

5. Bez ograničenja obima gore navedenog stavka, u slučaju da predmet nacionalizacije, eksproprijacije ili slično bude kompanija sa stranim kapitalom, procjena učešća investitora bit će u vrijednosti investicije koja nije niža od početne vrijednosti, uvećane za povećanja kapitala i revalorizaciju kapitala, neraspodijeljene dobiti i rezervne fondove i umanjenu za vrijednost smanjenja kapitala i gubitke.

6. Kompenzacija će se smatrati efektivnom ako je plaćena u istoj valuti u kojoj je investicija izvršena od strane stranog investitora, utoliko ukoliko ova valuta jeste ili ukoliko ostaje konvertibilna ili u protivnom, u bilo kojoj drugoj valuti koju prihvati investitor.

7. Kompenzacija će se smatrati blagovremenom ako se izvrši bez neopravdanog odlaganja i u svakom slučaju, u roku od tri mjeseca.

8. Kompenzacija će uključiti kamate obračunate na bazi šestomjesečnog LIBOR prosjeka od datuma nacionalizacije ili eksproprijacije do datuma plaćanja.

9. Državljanin ili firma bilo koje od Strana koja tvrdi da je kompletan ili dio investicije eksproprijan imat će pravo na hitnu reviziju od strane nadležnih sudskih ili administrativnih organa druge Strane, da bi se utvrdilo da li je takva eksproprijacija izvršena iako jeste, da li takva eksproprijacija i njena kompenzacija odgovaraju principima međunarodnog prava i da odluci sve ostale detalje u svezi s tim.

10. Ukoliko ne postoji sporazum između investitora i odgovarajućeg organa, iznos kompenzacije utvrđit će se sukladno procedurama za rješavanje sporova prema članku 9. ovog sporazuma.

Kompenzacija će biti slobodno prenosiva.

11. Odredbe stavka 2. ovog članka također će se primjenjivati na kumulirane profite neke investicije, kao i u slučaju okončanja procesa likvidacije pravnog lica.

12. Ako, poslije eksproprijacije, investicija nije u potpunosti ili djelimično korišćena za svrhu eksproprijacije, raniji vlasnik ili njegovi nasljednici imat će pravo otkupa investicije, sukladno zakonskim propisima koji su na snazi u odnosnoj Strani i po tržišnoj cijeni.

Članak 6.

Repatrijacija kapitala, profita i prihoda

1. Svaka Ugovorna strana garantirat će da investitori druge Ugovorne strane mogu izvršiti transfer slijedećeg u inozemstvo, bez nepotrebног odgadanja u bilo kojoj konvertibilnoj valutu:
- kapital i dodatni kapital, uključujući reinvestirani dohodak, korišten za održavanje i povećanje investicije;
 - neto dohodak, dividende, rojaliteti, plaćanja za pomoć i tehničke usluge, kamate i druge profite;
 - dohodak koji rezultira iz ukupne ili djelimične prodaje ili potpune ili djelimične likvidacije neke investicije;

- d) sredstva za otplatu zajmova vezanih za investicije i plaćanje odnosnih kamata;
- e) plaće i naknade isplaćene državljanima druge Ugovorne strane za rad i usluge, izvršene u odnosu na neku investiciju izvršenu na teritoriji druge Ugovorne strane, u iznosu i na način propisanim državnim zakonskim propisima i pravilima na snazi.

Transferi izvršit će se sukladno odgovarajućim zakonskim propisima. Takvi zakonski propisi neće, bilo u pogledu zahtjeva bilo njihove primjene, niti štetiti niti derogirati slobodan, neograničeni i neodložni transfer koji se garantira ovim sporazumom.

2. Bez ograničenja na obim članka 3. ovog sporazuma, Ugovorne strane primjenjivat će na transfere navedene u stavku 1. ovog članka jednako povoljan tretman, koji je odobren investicijama izvršenim od strane investitora trećih država, u slučaju da je on povoljniji.

Članak 7. Subrogacija

1. U slučaju da je jedna Ugovorna strana ili neka njena institucija izdala garanciju u pogledu nekomercijalnih rizika za investiciju izvršenu od strane nekog od njenih investitora na teritoriji druge Ugovorne strane, i ako je izvršila plaćanje navedenom investitoru na bazi te garancije, druga Ugovorna strana priznat će prijenos prava investitora prvo spomenutoj Ugovornoj strani. U odnosu na transfer plaćanja Ugovornoj strani ili njenoj instituciji na temelju ovog prijenosa, primjenjivat će se odredbe čl. 4., 5. i 6. ovog sporazuma.

Članak 8. Procedure transfera

1. Transferi iz čl. 4., 5., 6. i 7. izvršit će se bez nepotrebogn odlaganja i u svakom slučaju, u roku od šest mjeseci nakon ispunjenja svih fiskalnih obveza, a isti izvršit će se u konvertibilnoj valutu. Svi transferi će se izvršiti po važećem deviznom kursu, koji se primjenjuje na dan kada investitori traže odnosni transfer, sa izuzetkom odredaba pod točkom 3. članka 5. koje se odnose na devizni kurs koji se primjenjuje u slučaju nacionalizacije ili eksproprijacije.
2. Fiskalne obveze iz prethodnog stavka smatraju se izvršenim kada je investitor u potpunosti obavio procedure predvidene zakonom Ugovorne strane na čijoj je teritoriji izvršena investicija.

Članak 9. Rješavanje sporova između investitora i Ugovornih strana

1. Bilo kakav spor koji može nastati između jedne od Ugovornih strana i investitora druge Ugovorne strane u pogledu investicija, uključujući sporove koji se odnose na iznos kompenzacije, rješavat će se, što je moguće više, putem pregovora.
2. U slučaju da su investitor i jedno lice jedne od Strana sačinili sporazum o investiranju, primjenjivat će se predviđeni postupak u takvom sporazumu o investiranju.
3. Ako se takvi sporovi ne mogu riješiti u roku od šest mjeseci od datuma prijema pismenog zahtjeva za rješavanje, dotični investitor može po svom izboru dostaviti spor na rješavanje:
 - a) Sudu Ugovorne strane koja ima teritorijalnu jurisdikciju;
 - b) Arbitražnom Tribunalu, sukladno standardima arbitraže Komisije Ujedinjenih nacija o Medunarodnom trgovinskom pravu (UNCITRAL), kako je utvrđeno Rezolucijom Generalne skupštine UN 31/98 od 15. prosinca 1976., kao prema sljedećim odredbama:
 - 1) Arbitražni Tribunal sastojat će od tri arbitra; ako oni nisu državljanini bilo koje od Ugovornih strana, oni moraju biti državljanini država koje imaju diplomatske odnose sa obje Ugovorne strane.

Najmenovanje arbitara, kada je potrebno prema UNCITRAL pravilima vršit će predsjednik

Arbitražnog instituta Komore iz Štokholma u funkciji kao organ za najmenovanja. Arbitraža će se održati u Štokholmu, ukoliko se dvije strane u arbitraži ne dogovore drukčije.

2) Kod donošenja svoje odluke, Arbitražni Tribunal će u svakom slučaju primjenjivati odredbe sadržane u ovom sporazumu, kao i principe medunarodnog prava koje priznaju obje Ugovorne strane. Priznavanje i implementacija arbitražne odluke na teritoriji Ugovornih strana, bit će regulirano njihovim državnim zakonskim propisima, sukladno odnosnim medunarodnim Konvencijama čije su one potpisnice.

- c) Medunarodnom Centru za rješavanje investicionih sporova, za implementaciju arbitražnih postupaka po Vašingtonskoj konvenciji od 18. ožujka 1965. o rješavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država, ako ili čim obje Ugovorne strane pristupe istom.
4. Obje Ugovorne strane će se uzdržati od pregovara putem diplomatskih kanala o svakom slučaju koji je predmet arbitražnog postupka ili sudskih postupaka u tijeku, sve dok ovi postupci ne budu okončani, i dok jedna od Ugovornih strana propusti da postupi po pravilima Arbitražnog Tribunalu ili Suda u roku predviđenom tim pravilima, ili inače u okviru perioda koji može biti određen odredbama medunarodnih ili domaćih zakonskih propisa koji se mogu primijeniti na taj slučaj.

Članak 10. Rješavanje sporova između Ugovornih strana

1. Svaki spor koji može nastati između Ugovornih strana u pogledu tumačenja i primjene ovog sporazuma rješavat će se, što je moguće brže, na prijateljski način putem diplomatskih kanala.
2. U slučaju da se spor ne rješi u roku od šest mjeseci od datuma kada o tome jedna od Ugovornih strana obavijesti pismeno drugu Ugovoru stranu, spor će, na zahtjev jedne od Ugovornih strana, biti upućen prvo ad hoc Arbitražnom Tribunalu kako je predviđeno u ovom članku.
3. Arbitražni Tribunal formirat će se na slijedeći način: svaka Ugovorna država imenovat će jednog člana Tribunalu u roku od dva mjeseca od momenta kada je primljen zahtjev arbitražu. Ova dva člana izabrat će državljanina iz neke treće zemlje koji će uz suglasnost obje Ugovorne strane biti imenovan predsjednikom Arbitražnog Tribunalu. Predsjednik treba biti imenovan u roku od tri mjeseca, od datuma imenovanja druga dva člana.
4. Ako, u toku perioda određenim u stavku 3. nisu izvršena ova imenovanja, svaka od Ugovornih strana može, u odsustvu nekog drugog aranžmana, pozvati predsjednika Medunarodnog suda pravde da izvrši potrebna imenovanja. U slučaju da je predsjednik Medunarodnog suda pravde državljanin jedne od Ugovornih strana ili ako je na drugi način iz bilo kojeg razloga, spriječen izvršiti ova imenovanja, potpredsjednik Medunarodnog suda pravde bit će pozvan da izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsjednik Medunarodnog suda pravde državljanin jedne od Ugovornih strana ili ako je, i on također spriječen iz nekog razloga da izvrši ova imenovanja, bit će pozvan najstariji član Medunarodnog suda pravde koji nije državljanin ni jedne od Ugovornih strana da izvrši ova imenovanja.
5. Arbitražni Tribunal donosit će svoje odluke većinom glasova i njegove odluke bit će obavezujuće. Obje Ugovorne strane platit će troškove vlastite arbitraže i njihovih predstavnika na saslušanjima. Troškovi predsjednika, kao i svi drugi troškovi bit će jednakodjeli podjeljeni između Ugovornih strana.

Arbitražni Tribunal će sam odrediti proceduru svog postupka.

Srijeda,
27. ožujka 2002.

SLUŽBENI GLASNIK BiH
MEĐUNARODNI UGOVORI

Broj 3
Stranica 77

Član 11.
Odnosi među vladama

Odredbe ovog sporazuma primjenjivat će se bez odbzira na to da li postoje diplomatski ili konzularni odnosi između Ugovornih strana.

Član 12.

Primjena drugih odredaba

- Ako neka investicija podliježe istovremeno i ovom sporazumu i drugom međunarodnom Sporazumu čije su potpisnice obje Ugovorne strane, ili je regulirana općim međunarodnim zakonskim odredbama, na Ugovorne strane kao i na njihove investitore primjenjivat će se najpovoljnije odredbe.
- Kada je tretman koji odobri jedna Ugovorna strana investitorima druge Ugovorne strane, prema njenim zakonima i propisima ili drugim odredbama ili posebnim ugovorima ili investicionim odobrenjima ili sporazumima povoljniji od onog koji se odobrava ovim sporazumom, primjenjivat će se onaj tretman koji je najpovoljniji.
- Kada je, nakon što je investicija izvršena, došlo do izmjene u zakonima, propisima, podzakonima ili mjerama gospodarskih politika koje utječu direktno ili indirektno na investiciju, na zahtjev investitora, primjenjivat će se isti tretman koji se primjenjivao na tu investiciju u momentu kada je započeta.

Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 1-02-01-46/02
5. veljače 2002. godine
Sarajevo

25

Na temelju članka V. točka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Pedjedništvo Bosne i Hercegovine, na 123. sjednici održanoj 5. veljače 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE AUSTRIJE O PROMICANJU I
ZAŠTITU INVESTICIJA

Članak 1.

Ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Republike Austrije o promicanju i zaštiti investicija potpisani u Sarajevu, 2. listopada 2000. godine na engleskom jeziku, po dobijenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na temelju Odluke PS BiH broj 9/02 od 17. siječnja 2002. godine.

Tekst Sporazuma u prijevodu glasi

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE
AUSTRIJE O PROMICANJU I ZAŠTITI INVESTICIJA

BOSNA I HERCEGOVINA I REPUBLIKA AUSTRIJA, u dalnjem tekstu: "Ugovorne strane",

U ŽELJI da stvore povoljne uvjete za veću gospodarsku suradnju između Ugovornih strana;

UVIDJEVŠI da promicanje i zaštita investicija može ojačati spremnost za takve investicije i time učiniti značajan doprinos razvoju gospodarskih odnosa;

POTVRDUJUĆI svoju spremnost za poštivanje međunarodno priznatih standarda rada;

Sporazum jele su se kako slijedi

Članak 2.

PRVO POGLAVLJE: OPĆE ODREDBE

Članak 1.
Definicije

U svrhu ovog sporazuma:

- "investitor Ugovorne strane" označava:

- u odnosu na Bosnu i Hercegovinu:

(i) fizičke osobe koje uživaju status državljanina Bosne i Hercegovine prema zakonima koji su na snazi u Bosni i Hercegovini, ako imaju stalno prebivalište ili glavno mjesto poslovanja u Bosni i Hercegovini;

(ii) pravne osobe utemeljene sukladno važećim zakonima u Bosni i Hercegovini čije se registrirano sjedište, centralna uprava ili glavno mjesto poslovanja nalaze na teritoriju Bosne i Hercegovine.

- u odnosu na Republiku Austriju:

Članak 13.
Stupanje na snagu

Sporazum će stupiti na snagu od datuma primitka posljednje od dvije obavijesti kojima dvije Ugovorne strane obavještavaju jednu drugu da su procedure odgovarajućih ratifikacija završene.

Članak 14.
Trajanje i istek

- Ovaj sporazum ostaje na snazi za period od deset (10) godina od datuma obavijesti po članu 13. i ostat će na snazi za dalji period od pet godina nakon toga, ako ga jedna od Ugovornih strana ne otkaze pismenim putem najkasnije jednu godinu prije roka isteka.
- U pogledu investicija koje su izvršene ili stečene prije datuma raskida Sporazuma, kao što je predviđeno stavkom 1. ovog članka, odredbe čl. 1. do 12. i dalje će biti punovažne za dalji period od pet (5) godina nakon gore navedenog datuma.

U POTVRDU GORNJEG, niže potpisani Predstavnici potpisali su ovaj sporazum.

Sačinjeno u Ankoni dana 19. svibnja 2000. godine u dva originala svaki na bosanskom/hrvatskom/srpskom, na italijanskom i na engleskom jeziku, s tim da su svi tekstovi jednako autentični. U slučaju razlika u tumačenju, kompetentna je engleska verzija.

Za Bosnu i Hercegovinu
Jadranko Prlić, v.r.

Za Vladu Republike Italije
Lamberto Dini, v.r.